

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11187/2022
12.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник адвокат Владимир Мишковић из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1900/22 од 05.05.2022. године, на седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1900/22 од 05.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1900/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 62559/20 од 17.12.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован предлог тужене за прекид поступка. Ставом другим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 13.09.2021. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених месечних новчаних примања, за период новембар 2017. године – јун 2021. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених месечних новчаних примања, за период март 1999. године – октобар 2017. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од испуњења услова за извршност одлуке до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да му се на трошкове парничног

поступка досуди законска затезна камата од пресуђења до испуњења услова за извршност пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1900/22 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву ради накнаде штете због неисплаћених месечних износа инвалиднина, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 15.12.2020. године, а преиначена је поднеском тужиоца од 13.09.2021. године. Вредност предмета спора износи 2.538.256,97 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења, односно преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**